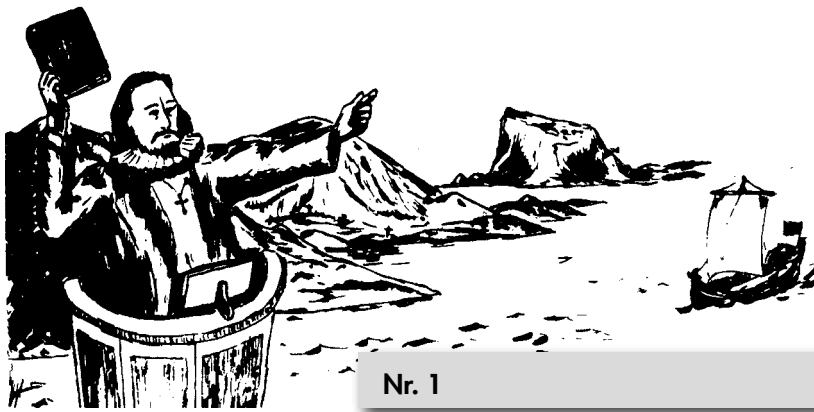

Menighetsblad for Lurøy, Træna og Aldersundet

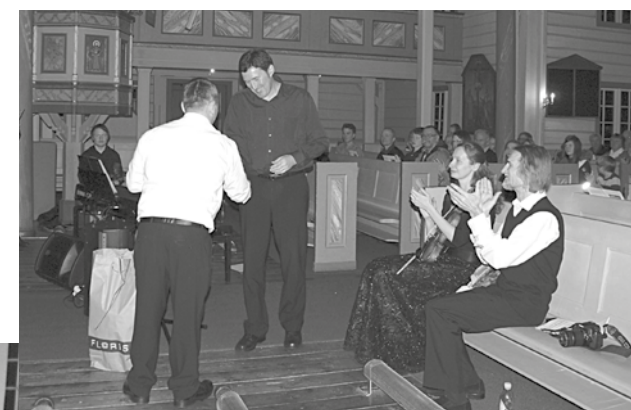
Nr. 1

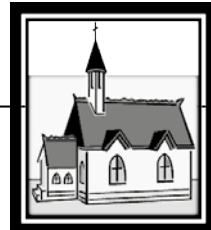
Mars 2014

73. årgang

Konsert i Lurøy kirke

Onøy/Lurøy Sangkor besøkte 13. desember Lurøy kirke. Programmet var variert og to solister deltok: Justina Nakhtigal spilte på fiolin og Aleksander Schmidt sang. Det ble en fin kveld med mange tilhørere.

Sangkveld i Lurøy kirke

med sang gruppe fra barnekoret på Lurøya og John Magnar Pedersen.
Nora, Miriam og Liv Marit deltok som kor til John Magnar som ledet kvelden.
Takk til alle sammen for en flott kveld i Lurøy kirke

KUNST- KONKURRANSE

Lurøy menighet har i noen år hatt minnekort til salgs på diverse utsalgssteder.

Minnekortene er ment å gis som en oppmerksomhet ved en persons bortgang.

Lurøy menighet vurderer å "pusse opp" sine minnekort, og ber derfor alle som ønsker, om å komme med bidrag i form av foto, kunst eller dikt.

Bidraget må være av en sånn art at det egner seg til å trykke opp, og må variere rundt tema sorg, håp og/ eller kirke.

Innsendingsfrist er 25. april.

Bidrag sendes til

Lurøy kirkekontor, 8766 Lurøy
eller på mail til: sekr@luroy.kirken.no

Festgudstjeneste på Træna 23. febr. - i anledning av mirakelåret 1814

23. februar kl. 12 avholdes festgudstjeneste i Træna kirke i anledning av 200året for Norges selvstendighet. Dagen festligholdes over hele landet.

Lidt historie

I 1807 blev Danmark-Norge etter det engelske overfald på København - med terrorbombardement og ranet av flåten - tvunget inn i napoleonskrigene på fransk side. Dette ble skjebnesvanger for både Danmark og Norge. Henrik Ibsens store dikt, Terje Vigen, handler akkurat om de katastrofale tilstander, som Englands herredømme på havet medførte for Norge. Kornforsyningene fra Jylland ble avskåret, og det medførte en svær hungersnød i landet. Terje Vigen roer til Jylland for å hente bygg til familien sin, men på veien hjem oppbringes han av en engelsk korvett og ender i »prisonen«. Der sidder han i fem år, hvorefter han bringes hjem av en svensk fregatt. Krigen var endt, 15. januar 1814 ble Kielfreden inngått, og Danmark måtte avstå Norge til Sverige. Terje Vigen er en liten historie i den store historien; han vendte hjem til et hus, som var blitt overtatt av andre, hans kone og barn var bukket under for hungersnøden. Sånn føles det å være kastebold for stormaktenes interesser.

Eidsvoll

Men frem av tragedien vokste altså et selvstendig Norge. For den norske eliten, med den danske regenten prins Christian Frederik i spissen, var ikke positive til fredsavtalen. Prinsen innkalte da til stormannsmøte på Eidsvoll 16. februar for å diskutere landets fremtid. Man ble her enige om ikke å godta fredsavtalen, men heller erklære Norge som en selvstendig stat. Stormennene ønsket, at det skulle velges en forsamling, som skulle gi landet en grunnlov. Den grunnlovgivende forsamlingen er kjent som Riksforsamlingen, og medlemmene ble valgt gjennom valg av valgmenn i landets menigheter og militærforlegninger. Ni dager etter stormannsmøtet på Eidsvoll var arbeidet med å velge utsendinger til Riksforsamlingen i gang. 25. februar bestemte prinsen, at det skulle avholdes en bededagsgudstjeneste, som skulle avsettes til valg i kirkene. Etter gudstjenesten skulle man avlegge ed og skrive under på en fullmakt som skulle leveres på Eidsvoll. Det var totalt ca. 430 slike valgfullmakter hvorav drøyt 350 av disse stammet fra valgene i kirkene. Kirken har altså spillet en stor rolle i forbindelse med valget. Riksforsamlingens åpning ble fastsatt til 10. april.

Nord-Norge ble avskåret fra Eidsvoll

Alt måtte skje rask før svenskekonngen kunne gjøre kravet sitt gyldig, og det fikk betydning for Nord-Norge. Biskopen for Nord-Norge, Mathias Bonsach Krogh, mottok prinsens kunngjøringer den 8. mars, og han vurderte, at det ville bli vanskelig å avholde valg før på slutten av april; avstandene var store, og mennene var på fiske. Likevel holdt man valg i Nord-Norge, og kun i Nordland amt fikk man ikke valgt representanter til Eidsvoll. Det var ganske vist for sent; grunnloven var blitt vedtatt, men det skulle jo også holdes valg til det første storting, det skulle holdes i februar året etter, og her ble Nord-Norge representert. Norge unngikk dog ikke å komme under svenskekonngen, som diktet om Terje Vigen også antyder. Personalunionen med Sverige fungerte inntil 1905, men Norge hadde utstrakt indre selvstyre, og det er ingen tvil om, at hadde man ikke handlet så snarrådig og besluttosom i 1814, kunne mange ting ha sett annerledes ut. Det er m.a.o. god grunn til å feire 200-årsjubileet!

MW

Besøk av fengslede nordmenn i USA

Siden 2001 har jeg vært frivillig fengselsprest for nordmenn som sitter fengslet i utlandet. Jeg har besøkt norske fanger i Russland, Europa, Sør Amerika og nå i Nord Amerika. For tiden reiser jeg jevnlig til fengslede nordmenn i USA.

I november 2013 var jeg igjen på besøk hos norske fanger i USA, noen med korte straffer på under 10 år og andre med lengre straffer som trolig aldri vi slippe ut av fengsel igjen. USA er flinke til mye. De der over har gode systemer for mangt, men fengselspolitikken er ganske kynisk i enkelte stater. Barac Obama steller pent med fangene i de føderale fengslene. Enkelte av guvernørene derimot utnytter de statlige fengslede på det mest kyniske og bruker ikke de pengene som er overført fra Obama til hver enkelt fange. I stedet bli hver enkelt fange en inntektskilde for delstaten hvis guvernøren finner billige måter å skaffe feks mat på. Det er mange grunner til at USA topper statistikken som det lande i verden som fengsler

flest. En av grunnene er nettopp fordi enkelte stater burer folk inne for å få mer overføringer fra myndighetene.

I Arizona har hver fjerde familie et medlem som sitter eller har sittet i fengsel.

Når jeg kommer på besøk på vegne av Kirkens Fengselsarbeid i Norge er fangene veldig glade. Det er en stor frihet for den som sitter fengslet å for en gangs skyld å kunne få snakke norsk. Husk at vokterne og de som styrer hverdagene ikke skjønner norsk. Det betyr at en fange i et fangebesøk med norsk prest kan si akkurat hva han vil uten at det er mulighet for ekstra straff eller sanksjoner. Det er en fantastisk avkobling fra overvåkningsregimet de er utsatt for 24 timer i døgnet. En av de jeg besøker ofte får tre måltider om dagen. Frokosten er en blanding av poteter og egg stuert sammen. To ganger i uken får han 0.25 liter melk. Ellers er det vann med klorsmak. Til middag får de kylling hver dag. Fangene får et isoporbrett

Bildet er et satellittbilde av et fengsel i Arizona som det sitter 1800 mann. Fengselet ligger på en billig tomt langt ute i ørkenen.

med tre deler. En del ris, en del sort bønnesaussuppe og en del med malt kylling hvor de finner rester av nebb, klør og fjær. Dette er jo så billig mat at guvernøren sparer penger som igjen gjør at han har mulighet til å bli gjenvalgt fordi regnskapstallene ser bra ut når året er omme. For fangens del er det denne maten han skal spise hver dag hele uken alle dagene resten av livet. Enkelte av fangene jeg besøker hadde vært ute igjen kanskje etter en bot eller noen få måneder i fengsel hvis de hadde blitt fengslet i Norge.

Heldigvis er det automater i besøkssalen som inneholder brus, sjokolade, diverse micromat. Vaktene er generøse og lar meg ta med mynter inn i fengselet som jeg kjøper mat til fangen for. Så sitter vi der, han i orange fangedrakt og jeg i presteskjorte. To timer i hyggelig prat, oppdatering fra det siste året. Ingen fra konsulatet var på besøk dette året heller. Heller ikke noen andre. Kun denne ene presten fra hjemlandet som fikk godkjent to besøk på to timer over to dager pr år.

Det blir aldri stille i fengselet. Lyden fra TV, radio, folk som roper, vaktens våpenøvelser rett utenfor murene. Alltid er det støy. På sovesalen som han deler med 20 andre står alltid lyset på. TV'n som er skrudd fast oppunder taket bak tykt plexiglass blir aldri slått av. Tenk deg et liv uten stillhet, uten mulighet til å sove i et mørkt rom, uten mulighet til å velge når du skal på toalettet, aldri kunne velge hva du skal ha til middag, aldri kunne pynte deg eller gå på besøk til noen. Resten av livet. Hva skal til for å fortjene det? Hvor er så Gud? Jesus er der hvor to eller fler samles i Jesu navn. Jeg vet ikke om noen plass på jord hvor det blir bedt flere bønnen enn i fengslene. Fangene samles og ber. Og det er jo i grunn det eneste håpet mange av dem har i tilværelsen.

Anders Rosland,
sokneprest i Lurøy og
frivillig fengselsprest i
Kirkens Fengselsarbeid
2014

Besøksrommet. På sovesalene er det spart på maling på veggene. Besøksrommet ser ganske sivilisert ut. Det skal jo se ut som om fangene blir behandlet bra.

Menighetsblad for Lurøy, Træna og Aldersund

UTGIS AV MENIGHETSRÅDENE

Kirkekontor Lurøy: Tirsdag – torsdag: kl.10.00 – 14.00
tlf. 750 91 530 fax 750 91 538

Giro: 4513.37.15804

For å melde dødsfall
utenom kontortiden: Ring : 415 48 180

Kirkekontor Træna: tlf. 750 95 822 fax 750 95 213

Kirkevergen i Træna: Randi Jørgensen tlf: 750 95 822

mobil 481 32 711

randi.jorgensen@trana.kommune.no

Menighetssekretæren i Lurøy: Ida Buschmann tlf. 750 91 534

sekr@luroy.kirken.no

Kirkevergen i Lurøy: Bitten Lunde tlf: 750 91 530

kirkeverge@luroy.kirken.no

Organist i Lurøy/Aldersund: Nils Christian Ottesen tlf: 750 91 533

organist@luroy.kommune.no

Organist i Træna: tlf. 750 95 822 fax 750 95 213

Soknepresten i Træna og Aldersund: Marianne Wagner tlf. 750 91 532

ta.sokneprest@luroy.kirken.no

Soknepresten i Lurøy: Anders Rosland tlf. 750 91 531

sokneprest@luroy.kirken.no

Kirketjenere/gravere:

Malin Jørgensen Røssvoll, Træna: Mobil: 95 72 84 28

Annvei Engseth, Bratland: Telefon: 75 09 32 30

Tormod Johansen, Lovund: Mobil 480 23 097

Dagfinn Johansen, Lurøy: Mobil: 975 68 671

Bjørn Tore Ressheim, Sleneset: Mobil: 950 27 084

Redaktør: Soknepresten i Træna/Aldersund
ta.sokneprest@luroy.kirken.no

Redaksjon: Staben på kirkekontoret

